

Thứ Ba, 19-11-2024. Năm B
Tuesday, November-19-2024. Year B
Tuần 33 Thường Niên

Kh 3, 1-6. 14-22 Revelation 3:1-6, 14-22
Phản Ta, mọi kẻ Ta yêu mến, thì Ta răn bảo dạy dỗ (Kh 3,19)

How would you feel if you heard God say to you what he told the believers at Laodicea—that he was coming to “reprove” you and “chastise” you (Revelation 3:19)? Most of us would be at least a little nervous. Some of us might be downright terrified! But why is that? Why should we be scared of someone who loves us so deeply?

Quite often, it’s because this world has thrown us off balance. Violence, and the idea of retribution or “getting even,” is commonplace. We may even have personal experience of a parent or teacher or other authority figure coming down on us too hard or making us feel guilty or inadequate. So it should be no surprise to discover that we assume that God acts the same way. When we have sinned, we might expect a wrath-filled, overpowering, and outsize reprisal.

But that’s not who God is! Scripture tells us that “God is love” (1 John 4:8). And that love is “patient” and “kind.” It is not “jealous” or “pompous,” and it “does not brood over injury” (1 Corinthians 13:4, 5). Love like that does not lash out in anger or seek vengeance for vengeance’s sake. It seeks healing and consolation and restoration.

Of course, God does “chastise” us when we need to be corrected. He convicts us of our sin so that we will repent. But rather than imagine him as an abusive taskmaster, we should see him as a good and loving Father. His chastisement may sting, but it doesn’t destroy.

Bạn sẽ cảm thấy thế nào nếu nghe Chúa nói với bạn những gì Ngài đã nói với các tín hữu tại Laodikia - rằng Ngài sẽ đến để “răn bảo” và “dạy dỗ” bạn (Kh 3,19)? Hầu hết chúng ta ít nhất cũng sẽ hơi lo lắng. Một số người trong chúng ta có thể thực sự sợ hãi! Nhưng tại sao vậy? Tại sao chúng ta phải sợ một người yêu thương chúng ta sâu sắc đến vậy?

Thông thường, đó là vì thế giới này đã khiến chúng ta mất cân bằng. Bạo lực và ý tưởng trả thù hoặc “trả đũa” là điều thường thấy. Chúng ta thậm chí có thể có kinh nghiệm cá nhân về việc cha mẹ, giáo viên hoặc người có thẩm quyền khác đối xử với chúng ta quá khắc nghiệt hoặc khiến chúng ta cảm thấy tội lỗi hoặc không đủ năng lực. Vì vậy, không có gì ngạc nhiên khi phát hiện ra rằng chúng ta cho rằng Chúa cũng hành động theo cách tương tự. Khi phạm tội, chúng ta có thể mong đợi sự trả thù đầy giận dữ, áp đảo và quá mức.

Nhưng đó không phải là Chúa! Kinh thánh cho chúng ta biết rằng “Thiên Chúa là tình yêu” (1Ga 4,8). Và tình yêu thương đó là “kiên nhẫn” và “nhân từ”. Tình yêu đó không “ghen tuông” hay “kiêu căng”, và “không nuôi dưỡng sự tôn thương” (1Cor 13,4-5). Tình yêu như vậy không nổi giận hay tìm cách trả thù vì mục đích trả thù. Tình yêu đó tìm kiếm sự chữa lành, an ủi và phục hồi.

Tất nhiên, Chúa “dạy dỗ” chúng ta khi chúng ta cần được sửa sai. Ngài thuyết phục chúng ta về tội lỗi của mình để chúng ta ăn năn. Nhưng thay vì tưởng tượng Ngài là một ông chủ hay ngược đãi, chúng ta nên coi Ngài là một người Cha tốt lành và yêu thương. Sự trừng phạt của Ngài có thể làm chúng ta đau đớn, nhưng

We may feel guilty when we see how we have betrayed him, but we also feel a sense of hope. As today's passage tells us, we feel him knocking on the door of our hearts, asking us to let him in so he can share his love with us once more (Revelation 3:20).

God assured the Laodiceans that he chastises only out of love (Revelation 3:19). He showed them where they needed to change so they could once more know the joy of being in his presence. The same is true for you. Don't let fear hold you back. Open the door and let God in!

"Father, thank you for loving me enough to want to heal me!"

không hủy diệt. Chúng ta có thể cảm thấy tội lỗi khi thấy mình đã phản bội Ngài, nhưng chúng ta cũng cảm thấy hy vọng. Như đoạn văn hôm nay cho chúng ta biết, chúng ta cảm thấy Ngài đang gõ cửa trái tim chúng ta, yêu cầu chúng ta mở cửa để Ngài có thể chia sẻ tình yêu của Ngài với chúng ta một lần nữa (Kh 3,20).

Chúa bảo đảm với những người Laodikia rằng Ngài chỉ trừng phạt vì tình yêu (Kh 3,19). Ngài chỉ cho họ thấy nơi họ cần thay đổi để họ có thể một lần nữa biết được niềm vui khi ở trong sự hiện diện của Ngài. Điều tương tự cũng đúng với bạn. Đừng để nỗi sợ kìm hãm bạn. Hãy mở cửa và để Chúa ngự vào!

Lạy Cha, con cảm ơn Cha đã yêu con đủ để muốn chữa lành cho con!

Lc 19, 1-10

Chúa Giêsu đến Giêricô và đi ngang qua thành phố ấy (Lc 19,1)

Jesus came to Jericho and intended to pass through the town. (Luke 19:1)

Are you a planner? Do you have a schedule or routine that you like to keep? If so, today's Gospel reading is especially for you. It opens with Luke telling us that Jesus had planned to head right through Jericho (19:1). But we know that isn't what happened. Jesus saw Zacchaeus in the sycamore tree, and moved by this man's humility, he changed his itinerary so that he could spend time with him and his friends. And it changed Zacchaeus' life forever.

This story tells us that sometimes, like Jesus, we need to hold loosely to our schedule and plans. We need to be ready to put them aside for a moment in order to care for the person in front of us.

Bạn có phải là một nhà lập kế hoạch không? Bạn có một lịch trình hoặc thói quen nào đó mà bạn muốn giữ lại không? Nếu vậy, bài đọc Tin mừng hôm nay đặc biệt dành cho bạn. Nó mở đầu bằng việc Luca nói với chúng ta rằng Chúa Giêsu đã lên kế hoạch đi qua Giêricô (19,1). Nhưng chúng ta biết đó không phải là những gì đã xảy ra. Chúa Giêsu nhìn thấy Giakêu trên cây sung, và cảm động trước sự khiêm tốn của người đàn ông này, Ngài đã thay đổi hành trình để có thể dành thời gian cho anh ta và bạn bè của anh ta. Và nó đã thay đổi cuộc đời của Giakêu mãi mãi.

Câu chuyện này cho chúng ta biết rằng đôi khi, giống như Chúa Giêsu, chúng ta cần tuân thủ lịch trình và kế hoạch của mình một cách uyển chuyển. Chúng ta cần sẵn sàng gạt chúng sang một bên để chăm sóc cho người trước mặt.

In theory, this sounds great—of course we want to care for people! But in reality, it's not always so straightforward. Most of us probably don't like unexpected interruptions in our day or last-minute demands placed on our schedules. When such interruptions do happen, we might get annoyed or grumble to ourselves. But when we see how Jesus responded to Zacchaeus, our perspective can change. Maybe these interruptions and inconveniences are really invitations to join him in ministering to someone who needs help, comfort, or attention.

Such invitations might come in the voice of a friend whose car has broken down and is asking you for a ride to work. Or you might feel the Lord nudging you to stop and talk to a lonely neighbor even though you'd rather get on with your walk and burn some more calories. Or the Lord might be speaking to you through the voice of your child, who is asking you to play a game with her even though you have so much work to do.

The next time you are asked to change your plans, try to see it as Jesus' loving invitation rather than as an annoying interruption. We aren't always able to be flexible with our schedules, but when we are, who knows what might happen? We may just have more of an effect on people's hearts than we think. Just look at what happened to Zacchaeus!

"Lord, help me to hear your invitation to love the people around me."

Về lý thuyết, điều này nghe có vẻ tuyệt vời - tất nhiên chúng ta muốn quan tâm đến mọi người! Nhưng trên thực tế, nó không phải lúc nào cũng đơn giản như vậy. Hầu hết chúng ta có lẽ không thích những gián đoạn bất ngờ trong ngày của mình hoặc những yêu cầu vào phút chót của lịch trình của chúng ta. Khi những sự gián đoạn như vậy xảy ra, chúng ta có thể khó chịu hoặc càu nhàu với bản thân. Nhưng khi chúng ta thấy cách Chúa Giêsu đối xử với Giakêu, quan điểm của chúng ta có thể thay đổi. Có thể những gián đoạn và bất tiện này thực sự là lời mời gọi tham gia với Ngài để phục vụ người cần giúp đỡ, an ủi hoặc chú ý.

Những lời mời như vậy có thể đến bằng giọng của một người bạn bị hỏng xe và đang nhờ bạn chở đi làm. Hoặc bạn có thể cảm thấy Chúa thúc giục bạn dừng lại và nói chuyện với một người hàng xóm cô đơn mặc dù bạn muốn tiếp tục đi bộ và đốt cháy nhiều calo hơn. Hoặc Chúa có thể đang nói với bạn qua giọng nói của con bạn, người đang yêu cầu bạn chơi một trò chơi với nó mặc dù bạn còn rất nhiều việc phải làm.

Lần tới khi bạn được yêu cầu thay đổi kế hoạch của mình, hãy cố gắng xem đó là lời mời gọi yêu thương của Chúa Giêsu hơn là một sự gián đoạn khó chịu. Không phải lúc nào chúng ta cũng có thể linh động với lịch trình của mình, nhưng khi chúng ta làm như vậy, ai biết được điều gì có thể xảy ra? Chúng ta có thể có nhiều ảnh hưởng đến trái tim của mọi người hơn chúng ta nghĩ. Chỉ cần nhìn vào những gì đã xảy ra với Giakêu!

Lạy Chúa, xin giúp con nghe lời mời gọi của Chúa để yêu thương mọi người xung quanh con.

Nguồn: the word among us
Chuyển ngữ: Linh mục Phaolô Vũ Đức Thành, SDD.